

ROMANIAN TRANSLATION of the Department for Education statutory guidance for schools and colleges:

Keeping children safe in education 2025

Part one: Information for all school and college staff

Find KCSIE Part 1 translated into 13 community languages at
kcsietranslate.lgfl.net

NB This translation goes up to and includes the diagram on page 20 of part one

Menținerea siguranței copiilor în sistemul educațional în 2025

**Orientări legale pentru școli și licee.
Partea 1: Informații destinate tuturor
membrilor personalului din școli și licee**

septembrie 2025

Cuprins

Sumar	3
Despre acest document de orientare	3
Partea 1: Informații privind protecția copiilor destinate întregului personal	4
Ce ar trebui să știe și să facă personalul școlilor și al liceelor	4
O abordare centrată pe copil și coordonată pentru protecția copiilor	4
Rolul personalului din școli și licee	4
Ce trebuie să știe personalul din școli și licee	5
La ce trebuie să fie atent personalul din școli și licee	7
Probleme legate de protecția copiilor	10
Ce ar trebui să facă personalul din școli și licee dacă există preocupări legate de un copil	14
Evaluare pentru acordarea sprijinului într-un stadiu timpuriu	15
Evaluări și servicii legale de asistență socială pentru copii	16
Păstrarea evidențelor	17
De ce sunt importante toate aceste aspecte?	18
Ce ar trebui să facă membrii personalului din școli și licee dacă au o îngrijorare sau o presupunere legată de protecția copiilor în privința unui alt membru al personalului	18
Ce ar trebui să facă membrii personalului din școli sau licee dacă au îngrijorări cu privire la practicile de protecție a copiilor din cadrul școlilor și al liceelor	19
Acțiuni în situațiile în care există îngrijorări cu privire la un copil	20

Sinteză

Mentținerea siguranței copiilor în sistemul educațional este un document cu orientări legale de care școlile și liceele din Regatul Unit trebuie să țină seama în efectuarea sarcinilor lor pentru protecția copiilor și promovarea bunăstării acestora.

Este foarte important ca **fiecare persoană** care lucrează într-o școală sau într-un liceu să își înțeleagă responsabilitățile legate de protecția copiilor. Organismele de conducere și proprietarii ar trebui să se asigure că persoanele care lucrează direct cu copiii citesc cel puțin Partea 1 a acestui document de orientare.

Organismele de conducere și proprietarii care lucrează cu echipele lor de conducere de nivel superior și, în special, cu responsabilul lor pentru protecția copiilor numit în acest sens, ar trebui să se asigure că persoanele care nu lucrează direct cu copiii citesc Partea 1 sau Anexa A (o versiune sintetizată a Părții 1) la versiunea integrală a documentului. Aceasta ține integral de responsabilitatea școlilor sau a liceelor și se va baza pe evaluarea lor referitoare la orientările care vor fi cele mai eficiente pentru ca personalul lor să protejeze copiii și să promoveze bunăstarea copiilor.

Versiunea integrală a documentului referitor la Menținerea siguranței copiilor în sistemul educațional poate fi găsită aici: [Keeping children safe in education - GOV.UK](#) ([Menținerea siguranței copiilor în sistemul educațional - GOV.UK](#))

Despre acest document de orientare

Utilizăm termenii „**trebuie**” și „**ar trebui**” în întregul document. Termenul „**trebuie**” este utilizat pentru cazurile în care persoana vizată are o obligație legală de a face un anumit lucru, iar termenul „**ar trebui**” este utilizat pentru situațiile în care recomandarea făcută ar trebui urmată, cu excepția cazurilor în care există un motiv întemeiat pentru a nu o urma.

Partea 1: Informații privind protecția copiilor destinate tuturor membrilor personalului

Ce ar trebui să știe și să facă personalul școlilor și al liceelor

O abordare centrată pe copil și coordonată pentru protecția copiilor

1. Școlile, liceele și personalul acestora reprezintă o parte importantă a sistemului mai extins de protecție a copiilor. Acest sistem este descris în documentul cu orientări legale Working Together to Safeguard Children (Să lucrăm împreună pentru protejarea copiilor).
2. Protecția copiilor și promovarea bunăstării acestora este responsabilitatea tuturor. Toate persoanele cu vârsta sub 18 ani sunt considerate copii. Fiecare persoană care intră în contact cu copiii și cu familiile lor are un rol în acest sens. Pentru a îndeplini această responsabilitate în mod eficient, toți profesioniștii din domeniu ar trebui să se asigure că abordarea lor este centrată pe copil. Aceasta înseamnă că ar trebui să țină seama, în orice moment, de aspectele care sunt în interesul superior al copilului.
3. Niciun profesionist din domeniu nu poate avea o imagine completă a nevoilor și circumstanțelor unui copil. Pentru ca familiile și copiii să primească ajutorul potrivit la momentul potrivit, orice persoană care intră în contact cu ei are un rol de jucat în identificarea îngrijorărilor, partajarea informațiilor și luarea unor măsuri prompte. Protecția copiilor și promovarea bunăstării acestora este definită în scopurile acestor orientări după cum urmează:
 - Oferirea de ajutor și sprijin pentru a răspunde nevoilor copiilor de îndată ce apar probleme
 - protejarea copiilor împotriva maltratării, indiferent dacă se află în interiorul sau în afara domiciliului, inclusiv online
 - prevenirea impactului asupra sănătății mintale și fizice a copiilor sau asupra dezvoltării
 - asigurarea faptului că copiii cresc în circumstanțe care corespund cu furnizarea unei îngrijiri sigure și eficiente
 - luarea de măsuri pentru a permite tuturor copiilor să obțină cele mai bune rezultate

Rolul personalului din școli și licee

4. Membrii personalului din școli și licee sunt deosebit de importanți, deoarece au posibilitatea de a identifica îngrijorările dintr-o etapă timpurie, de a oferi ajutor copiilor, de a promova bunăstarea copiilor și de a împiedica escaladarea situațiilor îngrijorătoare.
5. Toți membrii personalului au responsabilitatea de a oferi un mediu sigur în care copiii să învețe.

6. Toți membrii personalului ar trebui să fie pregătiți să identifice copiii care ar putea beneficia de ajutor dintr-un stadiu timpuriu.¹ Ajutorul dintr-un stadiu timpuriu înseamnă oferirea de sprijin imediat după apariția problemei, în orice moment al vieții copiilor, din primii cinci ani de viață până la adolescență.
7. Orice membru al personalului care are orice îngrijorare cu privire la bunăstarea unui copil ar trebui să urmeze procesele descrise la paragrafele 49-55. Membrii personalului ar trebui să fie pregătiți să îi sprijine pe asistenții sociali și alte agenții în urma unei sesizări efectuate.
8. Fiecare școală și liceu ar trebui să numească un responsabil cu protecția copiilor, care să ofere sprijin personalului în vederea realizării sarcinilor lor de protecție a copiilor și care să asigure legătura îndeaproape cu alte servicii, precum serviciile de asistență socială pentru copii din cadrul autorității locale.
9. Responsabilul cu protecția copiilor numit (și eventualii săi adjuncți) este cel care ar trebui să aibă o vedere de ansamblu cât mai completă în ceea ce privește protecția copiilor și să fie cea mai potrivită persoană pentru a oferi recomandări cu privire la reacția la îngrijorările legate de protecția copiilor.
10. Standardele pentru profesori din 2012 afirmă că profesorii (care îi includ și pe directorii de școală) ar trebui să protejeze bunăstarea copiilor și să mențină încrederea publicului în profesia de învățător ca parte a sarcinilor lor profesionale.²

Ce trebuie să știe membrii personalului din școli și licee

11. Toți membrii personalului ar trebui să cunoască sistemele din școala sau liceul lor care sprijină protecția copiilor, iar acestea ar trebui să le fie explicate în cadrul formării inițiale de integrare a personalului. Aceasta ar trebui să includă:
 - politica privind protecția copiilor (care ar trebui să includă, printre altele, și politica și procedurile pentru abordarea abuzului între copii)
 - politica privind comportamentul (care ar trebui să includă măsuri pentru prevenirea comportamentului agresiv (bullying), inclusiv a comportamentului agresiv pe internet și a comportamentului agresiv bazat pe prejudecăți și discriminare).³
 - politica privind comportamentul personalului (denumită uneori Cod de conduită), care ar trebui să includă, printre altele, îngrijorări de nivel scăzut, acuzații împotriva personalului și avertizarea în interes public

¹ Informații detaliate privind ajutorul într-un stadiu timpuriu pot fi consultate în secțiunea [Working Together to Safeguard Children](#). (Să lucrăm împreună pentru protejarea copiilor.)

² Standardele pentru profesori, '[Teachers' Standards](#)' se aplică: stagiariilor care doresc să își obțină QTS (statutul de profesor atestat); tuturor profesorilor aflați în perioada de inițiere obligatorie în vederea integrării (profesori nou-atestați [NQTs]); și profesorilor din școlile finanțate de consiliul local, inclusiv din școlile speciale finanțate de consiliul local, care fac obiectul dispozițiilor Regulamentului din 2012 privind educația (Evaluarea profesorilor din școli) (Regatul Unit).

³ Toate școlile au obligația de a avea o politică privind comportamentul (detaliile complete se regăsesc [here](#) (aici)). Dacă un liceu alege să aibă o politică privind comportamentul, aceasta ar trebui pusă la dispoziția personalului, astfel cum se descrie mai sus.

- intervenția pentru apărarea copiilor care lipsesc de la școală, în special în repetate rânduri și/sau perioade extinse de timp
- rolul responsabilului cu protecția copiilor numit (inclusiv identitatea responsabilului cu protecția copiilor și a eventualilor săi adjuncți)

Copiile politicilor și o copie a Părții 1 (sau a Anexei A, după caz) a acestui document ar trebui furnizate **tuturor** membrilor personalului în cadrul formării inițiale de integrare.

12. Toți membrii personalului trebuie să fie formați cu privire la apărarea adecvată și protecția copiilor (inclusiv siguranța online care, printre altele lucruri, include înțelegerea așteptărilor, rolurilor aplicabile și a responsabilităților în legătură cu filtrarea și monitorizarea - a se vedea paragraful 140 din KCSIE pentru mai multe informații) în perioada de acomodare. Formarea ar trebui să fie actualizată periodic. În plus, toți membrii personalului ar trebui să primească actualizări privind protecția copiilor (inclusiv privind siguranța online) (de exemplu, prin e-mail, newslettere și reuniuni cu personalul), după cum este necesar și cel puțin o dată pe an, pentru a le oferi în permanență competențele și cunoștințele relevante pentru protejarea copiilor în mod eficient.

13. Toți membrii personalului ar trebui să cunoască procesul local de ajutor într-un stadiu timpuriu și să își înțeleagă rolul pe care îl joacă în acest proces.

14. Toți membrii personalului ar trebui să cunoască procesul de efectuare a sesizărilor către serviciile de asistență socială pentru copii și privind evaluările legale.⁴ În temeiul Legii din 1989 privind copiii, în special secțiunea 17 (copii aflați în dificultate) și secțiunea 47 (un copil care este supus sau ar putea fi supus unui prejudiciu semnificativ) care ar putea urma după o sesizare, precum și rolul pe care l-ar putea juca în astfel de evaluări.

15. Toți membrii personalului ar trebui să știe ce să facă dacă un copil îi informează că este abuzat, exploatat sau neglijat. Membrii personalului ar trebui să știe cum să gestioneze cerința de a menține un nivel adecvat de confidențialitate. Aceasta înseamnă implicarea exclusivă a persoanelor care trebuie să fie implicate, precum responsabilul cu protecția copiilor numit (sau un adjunct al acestuia) și serviciile de asistență socială pentru copii din cadrul autorității locale. Membrii personalului nu ar trebui să îi promită niciodată unui copil că nu vor spune nimănui despre o raportare a oricărei forme de abuz, deoarece aceasta ar putea să nu fie în interesul superior al copilului în cele din urmă.

16. Toți membrii personalului ar trebui să poată reasigura victimele că sunt luate în serios și că vor fi sprijinite și protejate. O victimă nu ar trebui să aibă niciodată impresia că creează o problemă prin raportarea oricărei forme de abuz și/sau neglijare. De asemenea, victimele nu ar trebui să se simtă niciodată rușinate pentru că efectuează o raportare.

⁴ Informații detaliate privind evaluările legale se pot regăsi în [Working Together to Safeguard Children](#) (Să lucrăm împreună pentru protejarea copiilor)

17. Întregul personal ar trebui să știe că copiii ar putea să nu se simtă pregătiți sau ar putea să nu știe cum să spună unei persoane că sunt abuzați, exploatați sau neglijăți și/sau că este posibil ca ei să nu își dea seama că experiențele prin care au trecut sunt dăunătoare. De exemplu, copiii se pot simți rușinați, umiliți sau sunt amenințați. Această situație ar putea fi cauzată de vulnerabilitatea, handicapul și/sau orientarea lor sexuală sau de barierele lingvistice. Acest lucru nu ar trebui să îi împiedice pe membrii personalului să dea dovadă de curiozitate profesională și să vorbească cu responsabilul cu protecția copiilor numit în cazul în care au îngrijorări cu privire la un copil. De asemenea, este important ca personalul să își dea seama cum să creeze relații de încredere, care ar putea facilita comunicarea.

La ce trebuie să fie atenți membrii personalului din școli și licee

Ajutor dintr-un stadiu timpuriu

18. Orice copil poate beneficia de ajutor dintr-un stadiu timpuriu, dar toți membrii personalului din școli și licee ar trebui să fie atenți, în special, la nevoia potențială de ajutor într-un stadiu timpuriu pentru copiii care:

- suferă de dizabilități sau de anumite afecțiuni și nevoi suplimentare
- au nevoi educaționale speciale (indiferent dacă beneficiază sau nu de un plan legal de educație, sănătate și îngrijire)
- au o nevoie legată de sănătatea mintală
- îngrijesc rude cu nevoi speciale
- dau dovadă de semne potrivit cărora ar fi atrași înspre comportament antisocial sau infracțional, inclusiv implicare în grupări criminale și asociere cu grupuri infracționale organizate sau rețele locale de distribuire de droguri
- lipsesc în mod frecvent/lipsesc de la instituțiile de învățământ, de acasă sau de îngrijire,
- au fost supuși mai multor suspendări, sunt supuși riscului de a fi excluși permanent din școli, colegii și din unități de furnizare alternativă sau de trimitere a elevilor.
- sunt supuși riscului de sclavie modernă, traficului de persoane, exploatarei sexuale și/sau în scopuri infracționale
- sunt supuși riscului de radicalizare sau exploatare
- au un părinte sau un îngrijitor în închisoare sau sunt afectați de abuzuri din partea părinților
- au un context familial care prezintă provocări pentru copil, precum abuz de droguri sau alcool, probleme de sănătate mintală a adulților și abuz domestic
- fac ei înșiși abuz de alcool sau alte droguri
- sunt supuși riscului așa-numitului abuz comis „în numele onoarei”, cum ar fi mutilarea genitală feminină sau căsătoria forțată

- se află în îngrijire privată.

Abuz, neglijare și exploatare

19. Toți membrii personalului ar trebui să cunoască indicatorii abuzului, ai neglijării și ai exploatării (a se vedea mai jos) și să înțeleagă că copiii pot fi expuși riscului de prejudiciere atât în cadrul, cât și în afara școlii/liceului, precum și acasă sau în afara domiciliului și în mediul online. Curiozitatea profesională și capacitatea de a ști la ce aspecte să fie atenți sunt esențiale pentru identificarea timpurie a abuzului și a neglijării pentru ca personalul să poată depista cazurile de copii care ar putea avea nevoie de ajutor sau protecție.

20. Toți membrii personalului din școli și licee ar trebui să știe că problemele privind abuzurile, neglijarea, exploatarea și protecția sunt rareori evenimente izolate și că nu pot fi acoperite de o singură definiție sau etichetă. În majoritatea cazurilor, se suprapun mai multe probleme.

21. Toți membrii personalului, dar în special responsabilul cu protecția copiilor numit (și adjuncții săi) ar trebui să analizeze dacă copiii sunt supuși riscului de abuz sau exploatare în situații din afara familiilor lor. Prejudiciile din afara mediului familial iau o varietate de forme, iar copiii pot fi vulnerabili la multiple prejudicii, inclusiv (dar fără a se limita la) abuz sexual (inclusiv hărțuire și exploatare), abuz domestic în propriile relații intime (abuz în relațiile adolescenților), exploatare în scopuri infracționale, violențe grave în rândul tinerilor, rețele locale de distribuire de droguri și radicalizare.

22. Toți membrii personalului ar trebui să știe că tehnologia este un aspect semnificativ în numeroase probleme legate de protecția și bunăstarea copiilor. Copiii se confruntă cu riscul de abuz și cu alte riscuri atât online, cât și față în față. În multe cazuri, riscurile de abuz și alte riscuri vor fi prezente concomitent atât online, cât și offline. De asemenea, copiii pot abuza alți copii, iar aceasta poate lua forma unor mesaje abuzive, hărțuitoare și misogine/legate de misandrie, partajarea neconsensuală a unor imagini indecente, în special în grupurile de chat și partajarea unor imagini abuzive și pornografice celor care nu doresc să primească astfel de conținut.

23. **În toate cazurile, dacă membrii personalului nu sunt siguri, ar trebui să se consulte întotdeauna cu responsabilul cu protecția copiilor numit sau cu un adjunct al acestuia.**

Indicatori ai abuzului și ai neglijării

24. **Abuz:** o formă de maltratare a unui copil. O persoană poate abuza sau neglija un copil aducându-i prejudicii copilului sau neîmpiedicând prejudicii asupra acestuia. Prejudiciul poate include maltratarea care nu este fizică, precum și impactul asistării la maltratarea altora. Acest lucru poate fi deosebit de relevant, de exemplu, în ceea ce privește impactul tuturor formelor de abuz domestic asupra copiilor, inclusiv în cazul în care aceștia văd, aud sau experimentează efectele acestuia. Copiii pot fi abuzați în familie sau într-un context instituțional sau comunitar de persoanele pe care le cunosc sau, mai rar, de către persoane necunoscute. Abuzul poate avea loc integral online sau se poate utiliza tehnologia pentru a facilita abuzul offline. Copiii pot fi abuzați de un adult sau de mai mulți adulți sau de un alt copil sau de mai mulți copii.

25. **Abuz fizic:** o formă de abuz care poate implica lovirea, scuturarea, aruncarea, otrăvirea, arderea sau opărirea, înecarea, sufocarea sau provocarea unui prejudiciu fizic unui copil în alt mod. Abuzul fizic poate apărea și când un părinte sau îngrijitor îi provoacă unui copil simptomele unei boli sau îi induce o boală în mod intenționat.

26. **Abuz emoțional:** maltratarea emoțională persistentă a unui copil, care cauzează efecte adverse grave asupra dezvoltării emoționale a copilului. Acesta poate presupune faptul de a-i spune unui copil că este lipsit de valoare sau că nu este iubit, că este inadecvat sau de a-l aprecia numai în măsura în care îndeplinește nevoile unei alte persoane. De asemenea, poate presupune situațiile în care nu i se dă voie copilului să își exprime părerile, reducându-l la tăcere în mod deliberat sau în care „se râde” de ceea ce spune copilul sau de modul în care vorbește. Astfel, ar putea fi impuse copiilor așteptări necorespunzătoare vârstei sau nivelului de dezvoltare. Printre acestea se pot număra interacțiuni care nu corespund cu capacitatea de dezvoltare a copilului, precum și supraprotecția și limitarea explorării și a învățării sau împiedicarea copilului să participe la interacțiuni sociale normale. De asemenea, poate presupune asistarea la maltratarea unui alt copil sau situații în care un copil aude cum este maltratată un alt copil. Poate presupune și comportament agresiv grav (inclusiv comportament agresiv pe internet), ceea ce îi poate face pe copii să se simtă adesea speriați sau în pericol, sau exploatarea sau coruperea copiilor. Un anumit nivel de abuz emoțional este implicat în toate tipurile de maltratare a unui copil, deși acesta poate avea loc și în mod individual.

27. **Abuz sexual:** implică forțarea sau atragerea unui copil sau a unui tânăr să participe la activități sexuale care nu presupun neapărat violență, indiferent dacă copilul știe sau nu ce se întâmplă. Activitățile pot presupune contact fizic, inclusiv agresiune prin penetrare (de exemplu, viol sau sex oral) sau acte fără penetrare, precum masturbarea, sărutul, frecarea și atingerile deasupra hainelor. De asemenea, pot include activități fără contact, precum implicarea copiilor în vizionarea sau producția de imagini cu caracter sexual, vizionarea de activități sexuale, încurajarea copiilor să se comporte în moduri neadecvate din punct de vedere sexual sau pregătirea unui copil în vederea abuzului. Abuzul sexual poate avea loc online, iar tehnologia poate fi utilizată pentru a facilita abuzul offline. Abuzul sexual nu este comis doar de adulții de sex masculin. Și femeile și alți copii pot comite acte de abuz sexual. Abuzul sexual al copiilor de către alți copii este o problemă specifică de protejare și toți membrii personalului ar trebui să știe de existența acestuia, precum și să cunoască politica și procedurile școlii sau liceului lor pentru tratarea acestuia.

28. **Neglijare:** neîndeplinirea persistentă a nevoilor fizice și/sau psihologice de bază ale unui copil, care poate conduce la un impact negativ grav asupra sănătății sau dezvoltării copilului. Neglijarea poate avea loc în timpul sarcinii, de exemplu, ca urmare a consumului de substanțe interzise de către mamă. După nașterea copilului, neglijarea poate presupune un părinte sau îngrijitor care: nu oferă o alimentație, îmbrăcăminte și adăpost corespunzătoare (inclusiv alungarea de acasă sau abandonul); nu protejează un copil de prejudicii sau pericole fizice și emoționale; nu asigură supraveghere adecvată (inclusiv utilizarea serviciilor unor îngrijitori nepotriviti); sau nu asigură acces la servicii de îngrijire medicală sau tratament adecvate. De asemenea, poate include neglijarea sau lipsa de reacție la nevoile emoționale de bază ale unui copil.

Probleme legate de protecția copiilor

29. **Toți** membrii personalului ar trebui să cunoască problemele legate de protecția copiilor care îi pot supune pe copii unui risc de prejudiciu. Comportamentele legate de probleme precum consumul de droguri sau abuzul de alcool, absențele inexplicabile și/sau persistente de la școală, violența gravă (inclusiv cea legată de rețelele locale de distribuire de droguri), radicalizarea și partajarea consensuală și neconsensuală de imagini și/sau videoclipuri nud sau semi-nud.⁵ pot fi semne ale faptului că copiii sunt expuși riscului. În continuare sunt prezentate câteva probleme legate de protecția copiilor pe care toți membrii personalului ar trebui să le cunoască.

Informații suplimentare cu privire la aceste probleme legate de protecția copiilor și la alte probleme legate de protecția copiilor sunt incluse în Anexă.

Abuzul între copii

30. **Toți** membrii personalului ar trebui să știe că și copiii se pot abuza unul pe altul (situație cunoscută adesea ca abuz între colegi). De asemenea, ar trebui să știe că acesta poate avea loc atât în interiorul școlii sau liceului, cât și în afara acestora și online. **Toți** membrii personalului ar trebui să cunoască politica și procedurile școlii sau ale liceului cu privire la abuzul între copii și rolul important pe care îl au de jucat în prevenirea și asigurarea unei reacții în cazurile în care consideră că un copil ar putea fi expus riscului de a se confrunta cu un astfel de abuz.

31. **Toți** membrii personalului ar trebui să înțeleagă că, deși nu există raportări efectuate în școlile sau liceele lor, aceasta nu înseamnă că abuzul nu are loc. Abuzul poate să aibă loc fără să fie raportat. Prin urmare, este important ca, atunci când membrii personalului au **orice** îngrijorare cu privire la abuzul între copii, să ia legătura cu responsabilul cu protecția copiilor numit (sau cu un adjunct al său).

32. Este esențial ca **toți** membrii personalului să înțeleagă importanța abordării comportamentelor inadecvate între copii, care au un caracter abuziv. Exemplele sunt enumerate mai jos. Neluarea în considerare în mod corespunzător a anumitor comportamente, de exemplu, considerând că hărțuirea sexuală este „doar tachineare”, „doar amuzament”, „o parte a procesului de creștere” sau că „băieții se poartă ca băieții” poate conduce la o cultură de comportamente inacceptabile, la un mediu nesigur pentru copii și, în cele mai rele scenarii, la o cultură care face ca abuzul să pară normal, ceea ce îi face pe copii să îl accepte ca fiind normal și să nu îl mai raporteze.

33. Abuzul între copii poate include, cel mai probabil, dar fără a se limita la:

- comportament agresiv (inclusiv comportament agresiv pe internet, comportament agresiv bazat pe prejudecăți și discriminatoriu)

⁵ Partajarea consensuală de imagini, în special între copii mai mari sau de aceeași vârstă, poate necesita abordări diferite. Este posibil ca aceasta să nu fie abuzivă - dar copiii tot trebuie să știe că este ilegal - în timp ce partajarea neconsensuală este ilegală și abuzivă. [UKCIS](#) oferă recomandări detaliate cu privire la partajarea imaginilor și a videoclipurilor nud și semi-nud.

- abuz în relații personale intime între copii (situație cunoscută uneori ca „abuz în relațiile adolescenților”)
- abuz fizic precum lovire, împingere, zgâlțâire, mușcare, tragere de păr sau provocarea, în alt fel, a unui prejudiciu fizic (aceasta poate include un element online care facilitează, amenință cu abuzul fizic și/sau îl încurajează)
- violență sexuală⁶ precum viol, agresiune prin penetrare și abuz sexual (aceasta poate include un element online care facilitează, amenință cu violența sexuală și/sau o încurajează)
- hărțuirea sexuală⁷, precum comentarii, remarci și glume cu caracter sexual și hărțuire sexuală online, care poate fi izolată sau parte a unui model mai extins de abuz
- determinarea unei persoane să participe la activități sexuale fără consimțământul acesteia, precum forțarea unei persoane să se dezbrace, să se atingă într-un mod sexual sau să participe la o activitate sexuală cu o parte terță
- partajarea consensuală și neconsensuală de imagini și/sau videoclipuri nud și semi-nud⁸ (cunoscută și ca sexting sau imagini sexuale realizate de adolescenți)
- upskirting⁹, care presupune, de obicei, fotografierea pe sub hainele unei persoane fără permisiunea acesteia, cu intenția de a îi vedea organele genitale sau fesele în vederea obținerii satisfacției sexuale sau pentru a umili victima, a o necăji sau a o alarma și
- violență și ritualuri de inițiere/care pot umili (aceasta ar putea include activități care implică hărțuire, abuz sau umilire utilizate ca un mod de inițiere a unei persoane în vederea integrării acesteia într-un grup și poate include și un element online).

Exploatarea copiilor în scopuri infracționale (CCE) și exploatarea sexuală a copiilor (CSE)

34. Atât CCE, cât și CSE reprezintă forme de abuz care apar în cazul în care o persoană sau un grup profită de un dezechilibru de putere pentru a constrânge, manipula sau înșela un copil să participe la activități infracționale sau sexuale. Poate implica un schimb pentru un lucru de care victima are nevoie sau dorește și/sau pentru avantajul financiar sau statutul sporit al făptașului sau al facilitatorului și/sau prin violență sau amenințarea cu violența. CCE și CSE pot afecta copiii, atât de sex masculin, cât și de sex feminin, și pot include copiii care au fost mutați (situație cunoscută sub denumirea de trafic de ființe vii) în scopul exploatării.

⁶ Pentru mai multe informații cu privire la violența sexuală, consultați Partea 5 din KCSIE și anexa.

⁷ Pentru mai multe informații cu privire la hărțuirea sexuală, consultați Partea 5 din KCSIE și anexa.

⁸ Îndrumarea UKCIS (Consiliul Regatului Unit pentru siguranța pe internet): [Sharing nudes and semi-nudes advice for education settings](#) (Recomandări pentru instituțiile de învățământ cu privire la partajarea de conținut nud și semi-nud)

⁹ Pentru mai multe informații cu privire la „upskirting”, consultați anexa B.

Exploatarea copiilor în scopuri infracționale¹⁰

35. Unele forme specifice de exploatare în scopuri infracționale pot include obligarea sau manipularea copiilor să transporte droguri sau bani în rețelele de distribuție de droguri locale, să lucreze în fabrici de cannabis, să fure din magazine sau din buzunare. De asemenea, pot fi obligați sau manipulați să fure din vehicule sau să comită acte de violență grave față de ceilalți, precum și să amenințe cu comiterea unor acte de violență gravă față de ceilalți.

36. Copiii pot fi prinși în capcana unei astfel de exploatare deoarece autorii infracțiunilor pot amenința victimele (și pe familiile acestora) cu violența sau îi pot prinde în capcana datoriilor, șantajându-i din cauza datoriilor. Ei pot fi obligați să transporte arme precum cuțite sau să înceapă să poarte cu ei un cuțit pentru a se proteja de alții. Întrucât copiii implicați în exploatarea în scopuri infracționale comit infracțiuni ei înșiși, vulnerabilitatea lor ca victime nu este întotdeauna recunoscută de adulți și de profesioniști (în special în ceea ce îi privește pe copiii mai mari) și nu sunt tratați ca victime în pofida prejudiciilor cu care s-au confruntat. Este posibil să fi fost exploatați în scopuri infracționale chiar dacă activitatea pare să fie una cu care au fost de acord sau în privința căreia și-au exprimat acordul.

37. Este important să se menționeze că experiența fetelor care sunt exploatare în scopuri infracționale poate fi foarte diferită de cea a băieților. Este posibil ca indicatorii să nu fie aceiași, dar profesioniștii ar trebui să știe că și fetele sunt supuse riscului de exploatare în scopuri infracționale. De asemenea, este important să se menționeze că băieții și fetele care fac obiectul exploatarei în scopuri infracționale pot fi supuși unui risc mai ridicat de exploatare sexuală.

Exploatarea sexuală a copiilor (ESC)

38. ESC este o formă de abuz sexual al copiilor. Abuzul sexual poate presupune contact fizic, inclusiv agresiune prin penetrare (de exemplu, viol sau sex oral) sau acte fără penetrare, precum masturbarea, sărutul, frecarea și atingerile deasupra hainelor. De asemenea, poate include activități fără contact, precum implicarea copiilor în producția de imagini cu caracter sexual, forțarea copiilor să vizioneze imagini sexuale sau activități sexuale, încurajarea copiilor să se comporte în moduri neadecvate din punct de vedere sexual sau pregătirea unui copil în vederea abuzului, inclusiv pe internet.

39. ESC poate avea loc în timp sau poate fi un act izolat și se poate petrece fără știința imediată a copilului, de exemplu, prin partajarea de către alte persoane a unor videoclipuri sau imagini cu ei pe platformele de comunicare socială.

40. ESC poate afecta orice copil care a fost obligat să participe la activități sexuale. Aceasta include și copiii de 16 și 17 ani care își pot da consimțământul legal de a face sex.

¹⁰ A se vedea informațiile privind definiția CCE de la pagina 48 din [Home Office's Serious Violence Strategy](#) (Strategia de violență gravă a Ministerului de Interne)

Anumiți copii nu își dau seama că sunt exploatați și pot crede că se află într-o relație amoroasă adevărată.

Abuz domestic

41. Abuzul domestic poate include o gamă largă de comportamente și poate consta într-un incident izolat sau într-un tipar de incidente. Acest abuz poate fi psihologic, psihic, sexual, financiar sau emoțional, fără a se limita la aceste tipuri. Copiii pot fi victime ale abuzului domestic. Ei ar putea să vadă, să audă sau să experimenteze efectele abuzului de acasă și/sau să fie supuși abuzului domestic în propriile relații intime (abuzul în relațiile adolescenților). Toate acestea pot avea un impact negativ și pe termen lung asupra sănătății, bunăstării și dezvoltării lor, precum și asupra capacității lor de a învăța.

Mutilarea genitală feminină (MGF)

42. Deși **întregul** personal ar trebui să vorbească cu responsabilul cu protecția copiilor numit (sau cu un adjunct al acestuia) despre orice probleme legate de mutilarea genitală feminină (MGF), aceasta este o **obligatie legală a profesorilor**.¹¹ Dacă un profesor, în cursul activității sale profesionale, află că o fată sub vârsta de 18 ani a fost supusă unei MGF, respectivul profesor **trebuie** să raporteze acest lucru poliției. Consultați pagina 34 pentru informații suplimentare.

Sănătate mintală

43. Toți membrii personalului ar trebui să știe că, în unele cazuri, problemele de sănătate mintală pot fi un indicator al faptului că un copil a suferit sau este expus riscului de a suferi acte de abuz, neglijare sau exploatare.

44. Doar profesioniștii formați în mod corespunzător ar trebui să încerce să diagnosticheze o problemă de sănătate mintală. În schimb, personalul din sistemul educațional se află într-o poziție bună pentru a observa activitatea de zi cu zi a copiilor și pentru a-i identifica pe acei copii al căror comportament sugerează că ar putea să se confrunte cu probleme de sănătate mintală sau că ar putea fi supuși riscului de a dezvolta o astfel de afecțiune. Școlile și liceele au la dispoziție mai multe tipuri de consiliere pentru a le ajuta să identifice copiii care au nevoie de sprijin suplimentar legat de sănătatea mintală; aceasta include și colaborarea cu agenții externe.

45. Dacă membrii personalului au o îngrijorare legată de sănătatea mintală cu privire la un copil care reprezintă o îngrijorare și din punctul de vedere al protecției copiilor, ar trebui să se ia acțiuni imediate, pentru a urma politica școlii sau a liceului lor privind protecția copiilor, și ar trebui să sesizeze situația responsabilului cu protecția copilului numit sau unui adjunct al acestuia.

¹¹ În temeiul secțiunii 5B(11) (a) din Legea privind mutilarea genitală feminină din 2003, „profesor” înseamnă, în cazul Regatului Unit, o persoană care intră sub incidența articolului 141A(1) din Legea privind educația din 2002 (persoane angajate sau implicate în realizarea activităților de predare în școli și alte instituții din Anglia).

Violență gravă

46. **Toți** membrii personalului ar trebui să cunoască toți indicatorii care pot arăta că un copil se confruntă cu riscul de a fi implicat sau că este implicat în acte de infracțiuni grave săvârșite prin violență. Aceasta poate include mai multe absențe de la școală sau liceu, o schimbare în prietenii sau relațiile cu persoane și grupuri de vârste mai mari, o scădere semnificativă a performanței școlare, semne de automutilare, o schimbare semnificativă a stării de bine, semne de agresiune sau răni care nu pot fi explicate. Cadourile inexplicabile sau lucrurile noi pot indica, de asemenea, că un copil a fost abordat de persoane asociate cu rețele sau găști infracționale sau că este implicat în activități cu acestea, putându-se confrunta cu riscul de exploatare în scopuri infracționale.

Mai multe informații și sprijin suplimentar

47. Recomandările departamentale din documentul [What to do if you're worried a child is being abused: advice for practitioners](#) (Ce să faci dacă ești îngrijorat(ă) că un copil ar putea fi supus abuzului: recomandări pentru profesioniști) oferă mai multe informații privind înțelegerea și identificarea abuzului și a neglijării. Exemple de indicatori potențiali de abuz și neglijare sunt evidențiate în întregul document și vor fi utile în special pentru personalul școlilor și al liceelor. Site-ul [NSPCC](#) oferă, de asemenea, informații suplimentare utile privind abuzul și neglijarea și indicatorii de urmărit.

48. **Anexa conține informații suplimentare importante cu privire la forme specifice de abuz, exploatare și probleme legate de protecția copiilor. Membrii conducerii școlilor și liceelor și personalul care lucrează direct cu copiii ar trebui să citească anexa.**

Ce ar trebui să facă membrii personalului din școli și din licee dacă au îngrijorări cu privire la un copil

49. Membrii personalului care lucrează cu copiii sunt sfătuiți să păstreze o atitudine de tipul „**ar putea să se întâmple și aici**” în ceea ce privește protecția copilului. Atunci când au îngrijorări cu privire la bunăstarea unui copil, membrii personalului ar trebui să acționeze întotdeauna în interesul **superior** al copilului.

50. Dacă membrii personalului au **orice îngrijorare** cu privire la bunăstarea unui copil, ar trebui să ia măsuri **immediate** cu privire la situație. A se vedea diagrama de la pagina 20, care prezintă procesul pe care îl pot urma profesorii în cazul în care au îngrijorări cu privire la un copil.

51. Dacă un membru al personalului are o îngrijorare, ar trebui să urmeze politica de protecție a copiilor a organizației din care face parte și să se consulte cu responsabilul cu protecția copiilor numit (sau cu un adjunct al acestuia).

52. Prin urmare, opțiunile ar include:

- gestionarea oricărui sprijin pentru copil la nivel intern, prin intermediul proceselor de sprijin fizic și emoțional și consiliere proprii școlii sau liceului

- realizarea unei evaluări în vederea oferirii de ajutor dintr-un stadiu timpuriu.¹²sau
- efectuarea unei sesizări la serviciile legale.¹³ de exemplu deoarece copilul s-ar putea afla în dificultate în dificultate sau suferă sau este posibil să sufere un prejudiciu.

53. Responsabilul cu protecția copiilor numit (sau un adjunct al acestuia) ar trebui să fie întotdeauna disponibil pentru a discuta cu privire la îngrijorările legate de protecția copiilor. Dacă, în circumstanțe excepționale, responsabilul cu protecția copiilor numit (sau un adjunct al acestuia) nu este disponibil, aceasta nu ar trebui să întârzie luarea unor măsuri adecvate. Membrii personalului ar trebui să ia în considerare opțiunea de a discuta cu un membru din echipa de conducere de nivel superior și/sau să obțină sfaturi din partea serviciilor de asistență socială pentru copii din cadrul autorității locale. În aceste circumstanțe, orice acțiune luată ar trebui să fie partajată cu responsabilul cu protecția copiilor numit (sau cu un adjunct al acestuia) imediat ce acest lucru va fi posibil.

54. Membrii personalului nu ar trebui să presupună că un coleg sau un alt profesionist va lua măsuri și va partaja informațiile care ar putea fi critice pentru menținerea siguranței copiilor. Ar trebui să aibă în vedere faptul că partajarea de informații într-un stadiu timpuriu este esențială pentru identificarea, evaluarea și alocarea furnizării de servicii corespunzătoare într-un mod eficient, indiferent dacă aceasta are loc la apariția problemelor sau dacă serviciile de asistență socială pentru copii care aparțin de autoritatea locală cunosc deja situația copilului (cum este cazul unui copil aflat în dificultate sau al unui copil cu un plan de protecție). [Information sharing: advice for practitioners providing safeguarding services to children, young people, parents and carers](#) ([Partajarea de informații: sfaturi pentru profesioniștii care furnizează servicii copiilor, tinerilor, părinților și îngrijitorilor](#)) sprijină membrii personalului care trebuie să ia decizii cu privire la partajarea informațiilor. Aceste îndrumări includ cele șapte reguli de aur pentru partajarea informațiilor și considerații referitoare la Legea privind protecția datelor din 2018 (DPA) și Regulamentul General privind Protecția Datelor din Regatul Unit (RGPD UK).

55. **DPA și RGPD UK nu împiedică partajarea informațiilor în scopul menținerii siguranței copiilor și al promovării bunăstării lor.** Dacă au îndoeli legate de partajarea informațiilor, membrii personalului ar trebui să se consulte cu responsabilul cu protecția copiilor numit (sau cu un adjunct al acestuia). Temerile referitoare la partajarea informațiilor **nu trebuie** să poată sta în calea nevoii de protecție a copiilor și de promovare a bunăstării acestora.

Evaluarea în vederea oferirii de ajutor dintr-un stadiu timpuriu

56. În cazul în care este nevoie de ajutor dintr-un stadiu timpuriu, responsabilul cu protecția copiilor numit (sau un adjunct al acestuia) va lua legătura cu alte agenții și va coordona

¹² Mai multe informații cu privire la evaluările în vederea oferirii de ajutor dintr-un stadiu timpuriu, furnizarea de servicii de ajutor timpuriu și accesarea serviciilor pot fi găsite în [Working Together to Safeguard Children. \(Să lucrăm împreună pentru protejarea copiilor.\)](#)

¹³ [Working Together to Safeguard Children \(Să lucrăm împreună pentru protejarea copiilor\)](#) precizează că partenerii responsabili de protecția copiilor ar trebui să publice un document cu praguri care ar trebui să includă criteriile, inclusiv nivelul de necesitate, pentru cazurile în care o situație ar trebui sesizată serviciilor de asistență socială a copiilor care aparțin de autoritatea locală pentru evaluare și pentru servicii legale în temeiul secțiunilor 17 și 47. Autoritățile locale, împreună cu partenerii lor, ar trebui să elaboreze și să publice protocoale locale pentru evaluare. Un protocol local ar trebui să stabilească metode clare pentru felul în care vor fi gestionate cazurile după ce un copil este raportat serviciilor de asistență socială pentru copii care aparțin de autoritatea locală.

evaluarea interagenției, după cum va fi necesar. Membrilor personalului ar putea să li se solicite să sprijine alte agenții sau alți profesioniști în evaluarea pentru ajutorul dintr-un stadiu timpuriu, acționând, în unele cazuri, în calitate de profesioniști principali. Orientări suplimentare privind evaluarea eficientă a nevoii de ajutor într-un stadiu timpuriu se pot regăsi în Working Together to Safeguard Children (Să lucrăm împreună pentru protejarea copiilor). Toate aceste cazuri ar trebui revizuite constant și ar trebui să se analizeze o sesizare făcută la serviciile de asistență socială pentru copii din cadrul autorității locale în vederea evaluării serviciilor legale în cazul în care situația copilului nu pare să se îmbunătățească sau se înrăutățește.

Evaluări și servicii legale de asistență socială pentru copii

57. **Dacă un copil suferă sau este probabil să sufere vătămări, este important să se facă imediat o sesizare către serviciile de asistență socială pentru copii din cadrul autorității locale și, dacă este cazul, către poliție,** (a se vedea [when to call the police: guidance for schools and colleges \(npcc.police.uk\)](#)) **când să sunați la poliție: îndrumări pentru școli și licee (npcc.police.uk))**. Sesizările ar trebui să respecte procesul pentru sesizări de la nivel local.

58. Evaluările serviciilor de asistență socială pentru copii din cadrul autorității locale ar trebui să țină seama de locurile în care li se aduc prejudicii copiilor în contexte din afara domiciliului¹⁴, deci este important ca școlile și liceele să ofere cât mai multe informații posibil ca parte a procesului de sesizare. Aceasta va permite să se țină seama în orice evaluare de toate dovezile disponibile și va permite o abordare contextuală pentru a soluționa un astfel de prejudiciu. Informații suplimentare sunt disponibile aici: [Contextual Safeguarding](#). ([Protecția copiilor contextuală](#).)

59. Instrumentul online [Report child abuse to your local council](#) ([Raportați abuzul asupra copiilor consiliului dumneavoastră local](#)) direcționează utilizatorii către numărul de telefon de contact al serviciilor de asistență socială pentru copii competente la nivel local.

Copii aflați în dificultate

60. Un copil aflat în dificultate este definit în temeiul Legii din 1989 privin copiii ca fiind un copil care nu poate să obțină sau să mențină un nivel rezonabil de sănătate sau dezvoltare sau a cărui stare de sănătate și dezvoltare poate fi afectată în mod semnificativ sau suplimentar fără furnizarea serviciilor; sau un copil cu dizabilități. Autoritățile locale au obligația de a furniza servicii pentru copiii aflați în dificultate în scopurile protejării copiilor și promovării bunăstării acestora. Copiii aflați în dificultate pot fi evaluați în temeiul secțiunii 17 din Legea din 1989 privind copiii.

Copiii care se confruntă sau se pot confrunta cu un prejudiciu semnificativ:

61. Autoritățile locale, cu ajutorul altor organizații, după caz, au o datorie de a realiza anchete în temeiul secțiunii 47 din Legea din 1989 privind copiii dacă au motive rezonabile să suspecteze că un copil se confruntă sau se poate confrunta cu un prejudiciu

¹⁴ A se vedea [working together](#) ([Să lucrăm împreună](#)) pentru mai multe informații cu privire la vătămările extra-familiale și mediile din afara casei familiale

semnificativ. Astfel de anchete le permit să decidă dacă ar trebui să ia măsuri pentru protejarea copilului și promovarea bunăstării acestuia și trebuie inițiate în cazurile în care există îngrijorări cu privire la maltratare. Aceasta include toate formele de abuz, neglijare și exploatare.

Ce vor face autoritățile locale?

62. În termen de o zi lucrătoare de la efectuarea sesizării, un asistent social din cadrul autorității locale ar trebui să confirme primirea acesteia persoanei care a făcut sesizarea și să ia o decizie cu privire la etapele următoare și tipul de răspuns necesar. Aceasta va include să se stabilească dacă:

- sunt necesare măsuri urgente și protecție imediată pentru copil
- familia și copilul au nevoie de anumite servicii și tipul acestor
- respectivul copil se află în dificultate și ar trebui evaluat în temeiul secțiunii 17 din Legea din 1989 privind copiii. [Working Together to Safeguard Children](#) (Să lucrăm împreună pentru protejarea copiilor) oferă detalii cu privire la procesul de evaluare
- există motive rezonabile să se suspecteze că respectivul copil se confruntă cu un prejudiciu semnificativ și dacă este necesar să se realizeze anchete și să se evalueze copilul în temeiul secțiunii 47 din Legea din 1989 privind copiii. [Working Together to Safeguard Children](#) (Să lucrăm împreună pentru protejarea copiilor) oferă detalii cu privire la procesul de evaluare și
- sunt necesare evaluări specializate suplimentare pentru a le ajuta pe autoritățile locale să decidă asupra acțiunilor ulterioare de întreprins.

63. Persoana care face sesizarea trebuie să monitorizeze situația în cazul în care nu primește aceste informații.

64. În cazul în care un asistent social decide să efectueze o evaluare legală, membrii personalului ar trebui să facă tot ce le stă în putință pentru a sprijini evaluarea (cu sprijinul responsabilului cu protecția copiilor numit (sau al unui adjunct al acestuia), după caz).

65. Dacă după sesizare situația copilului nu pare să se îmbunătățească, persoana care a făcut sesizarea ar trebui să ia în considerare utilizarea unor proceduri locale de escaladare pentru a se asigura că îngrijorările sale au fost abordate și, cel mai important, că situația copilului se îmbunătățește.

Păstrarea evidențelor

66. Toate îngrijorările, discuțiile și deciziile luate, precum și motivele care au stat la baza deciziilor respective, ar trebui înregistrate în scris. Acest lucru va fi de ajutor dacă/atunci când se oferă o reacție la plângeri legate de modul în care a fost gestionat un caz de către școală sau liceu. Confidențialitatea informațiilor ar trebui păstrată, iar informațiile stocate în siguranță. O bună practică este aceea de a păstra îngrijorările și sesizările într-un dosar separat privind protecția copiilor pentru fiecare copil.

Evidențele **ar trebui** să includă:

- o sinteză clară și cuprinzătoare a îngrijorării

- detalii cu privire la modul în care a fost monitorizată și soluționată îngrijorarea și
- o notă referitoare la măsurile întreprinse, deciziile luate și rezultatul obținut.

67. Dacă au îndoieli legate de cerințele de înregistrare, membrii personalului ar trebui să se consulte cu responsabilul cu protecția copiilor numit (sau cu un adjunct al acestuia).

De ce sunt importante toate aceste aspecte?

68. Este important ca toți copiii să primească ajutorul potrivit la momentul potrivit pentru a aborda riscurile legate de protecția copiilor, pentru a împiedica escaladarea problemelor și pentru a promova bunăstarea copiilor. Cercetarea și revizuirile practicii locale pentru protejarea copiilor au arătat în mod repetat pericolele lipsei de acțiune într-un timp util.¹⁵ Mai multe informații privind practica locală pentru protejarea copiilor pot fi consultate în secțiunea [Working Together to Safeguard Children.](#))[Să lucrăm împreună pentru protejarea copiilor.](#)) Printre exemple de practici deficiente se numără:

- lipsa de acțiune și nesesizarea semnelor timpurii de abuz
- păstrarea deficitară a evidențelor
- neluarea în calcul a punctelor de vedere ale copilului
- lipsa reevaluării îngrijorărilor în cazurile în care situațiile nu se îmbunătățesc
- nepartajarea informațiilor cu persoanele potrivite în cadrul agențiilor și între agenții
- partajarea informațiilor insuficient de rapid și
- lipsa tragerii la răspundere a persoanelor care par să nu ia măsuri.

Ce ar trebui să facă membrii personalului din școli și licee dacă au o îngrijorare sau o presupunere legată de protecția copiilor în privința unui alt membru al personalului

69. Școlile și liceele ar trebui să aibă procese și proceduri pentru gestionarea oricăror îngrijorări sau presupuneri (indiferent de cât de nesemnificative ar fi) legate de protecția copiilor în privința membrilor personalului (inclusiv personalul suplinitor, voluntarii și contractanții).

70. Dacă personalul este îngrijorat cu privire la protecția unui copil sau o acuzație de vătămare sau risc de vătămare a unui copil este formulată în legătură cu un alt membru al personalului (inclusiv personalul pentru aprovizionare, voluntarii, și contractanții), atunci:

- această situație ar trebui sesizată directorului

¹⁵Un raport al analizelor cazurilor grave poate fi găsit la adresa gov.uk/government/publications/serious-case-reviews-analysis-lessons-and-challenges

- în cazul în care există o îngrijorare/acuzație în privința directorului, aceasta ar trebui sesizată consiliului de administrație, președintelui comitetului de conducere sau proprietarului unei școli private, și
- în cazul îngrijorărilor/acuzațiilor în privința directorului, în cazul în care directorul este și singurul proprietar al unei școli private, sau în cazul în care există un conflict de interese cu privire la raportarea problemei directorului, situația ar trebui raportată direct funcționarului/funcționarilor numit/numiți al/ai autorității LADO locale (LADO). Detaliile funcționarului/funcționarilor numit/numiți al/ai autorității locale ar trebui să fie ușor accesibile pe site-ul web al autorității dumneavoastră locale.

71. Dacă membrii personalului au o îngrijorare sau o presupunere despre un alt membru al personalului (inclusiv personalul suplinitor, voluntarii și contractanții) care nu îndeplinește criteriile pentru prejudiciu, această situație ar trebui partajată în conformitate cu politica școlii sau a liceului privind îngrijorările de nivel scăzut. Mai multe informații pot fi găsite în Partea a patra a versiunii integrale a documentului referitor la Menținerea siguranței copiilor în sistemul educațional.

Ce ar trebui să facă membrii personalului din școli sau licee dacă au îngrijorări cu privire la practicile de protecție a copiilor din cadrul școlii sau al liceului

72. Toți membrii personalului și voluntarii ar trebui să poată să se simtă capabili să sesizeze îngrijorări cu privire la practicile deficiente sau nesigure și la potențialele deficiențe legate de asigurarea protecției copiilor școlii sau ai liceului, precum și să știe că astfel de îngrijorări vor fi luate în serios de echipa de conducere de nivel superior.

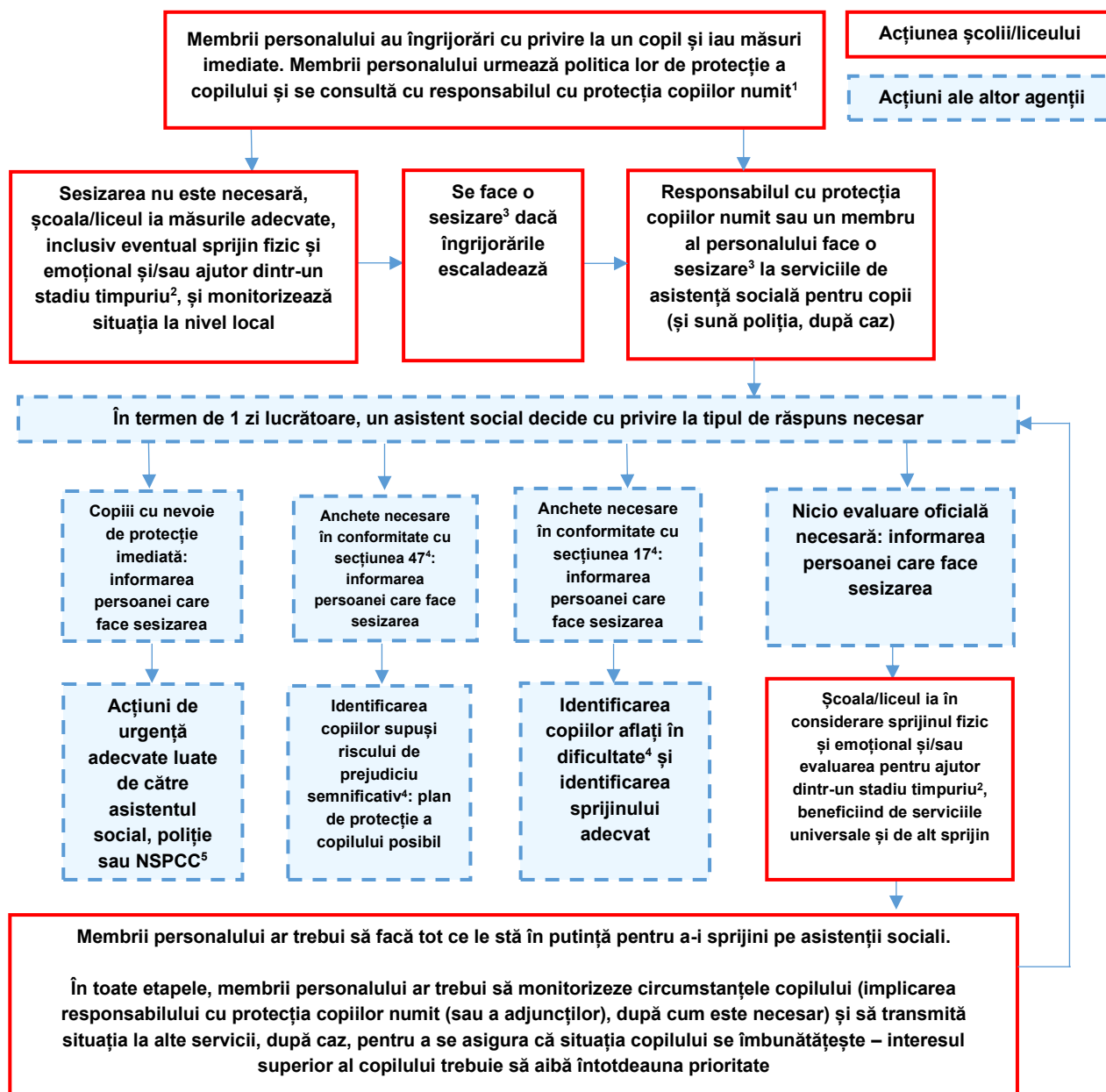
73. Ar trebui să existe proceduri adecvate de avertizare pentru a sesiza astfel de îngrijorări echipei de conducere de nivel superior a școlii sau a liceului.

74. În cazul în care un membru al personalului consideră că nu îi poate sesiza o problemă angajatorului său sau consideră că îngrijorările sale veritabile nu sunt abordate, acesta are la dispoziție alte canale de avertizare:

- sfaturi generale privind avertizarea de integritate pot fi găsite la adresa [whistleblowing for employees](#) ([proceduri de avertizare pentru angajați](#))
- [NSPCC Whistleblowing Advice Line](#) ([Linia de asistență telefonică pentru avertizare a NSPCC](#)) este disponibilă ca mijloc alternativ pentru membrii personalului care consideră că nu pot sesiza îngrijorări legate de protecția copiilor în intern sau au îngrijorări cu privire la modul în care este tratată o îngrijorare de către școala sau liceul lor. Membrii personalului pot apela numărul 0800 028 0285, iar linia este disponibilă de luni până vineri, între orele 08:00 și 20:00, și în weekend-uri între 09:00 și 18:00. Adresa de e-mail este help@nspcc.org.uk¹⁶

¹⁶ Alternativ, membrii personalului pot trimite o scrisoare la adresa: National Society for the Prevention of Cruelty to Children (Societatea națională pentru prevenirea cruzimii asupra copiilor) (NSPCC), Weston House, 42 Curtain, Road, Londra EC2A 3NH.

Figura 1 Diagramă: acțiuni întreprinse când există îngrijorări cu privire la un copil

¹ Pentru cazurile care implică și o îngrijorare sau o acuzație de abuz împotriva unui membru al personalului, consultați Partea a patra a versiunii integrale a documentului referitor la Menținerea siguranței copiilor în sistemul educațional (KCSIE).

² Ajutor dintr-un stadiu timpuriu înseamnă oferirea de sprijin imediat după apariția problemei, în orice moment al vieții copilului. În cazul în care un copil beneficiază de ajutor dintr-un stadiu timpuriu coordonat, ar trebui să se efectueze o evaluare interagenții privind ajutorul dintr-un stadiu timpuriu. [Working Together to Safeguard Children](#) (Să lucrăm împreună pentru protejarea copiilor) oferă îndrumări detaliate cu privire la procesul de ajutor dintr-un stadiu timpuriu.

³ Sesizările ar trebui să urmeze procesul stabilit în documentul cu praguri de la nivel local și protocoalele locale pentru evaluare. A se vedea [Working Together to Safeguard Children \(Să lucrăm împreună pentru protejarea copiilor\)](#).

⁴ În conformitate cu legea din 1989 privind copiii, autoritățile locale au obligația de a furniza servicii pentru copiii aflați în dificultate în scopurile protecției copiilor și promovării bunăstării acestora. Copiii aflați în dificultate pot fi evaluați în temeiul secțiunii 17 din Legea din 1989 privind copiii. În conformitate cu secțiunea 47 din Legea din 1989 privind copiii, în cazul în care o autoritate locală are motive rezonabile să suspecteze că un copil este supus sau poate fi supus unui prejudiciu semnificativ, aceasta are obligația de a efectua anchete pentru a decide dacă sunt necesare măsuri pentru protecția copiilor sau promovarea bunăstării copiilor. Detaliile complete se regăsesc în [Working Together to Safeguard Children \(Să lucrăm împreună pentru protejarea copiilor\)](#).

⁵ Aceasta ar putea include solicitarea unui Ordin de protecție de urgență (EPO)